

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 aprilie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinară, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Cahul din 28 martie 2016 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului

Rangu Evgheni Evgheni, născut la 22 mai 1989, originar șin s.Gotești, r-nul Cantemir, domiciliat în or.Cahul, str.I.L.Caragiale 39, ap.18.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 24.09.2014 - 28.03.2016;

2. Instanța de apel: 14.06.2016 - 20.12.2017;

3. Instanța de recurs: 03.03.2018 - 18.04.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 28 martie 2016, Rangu Evgheni a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal la 14 ani închisoare și în baza ar.175 Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 15 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, i-a fost cumulată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Cahul din 24.04.2014, cu pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Rangu Evgheni în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1187 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Rangu Evgheni, la sfârșitul lunii decembrie 2011, pe timp de seară, aflându-se în or.Cahul, str.Ion Luca Caragiale 39, ap.18, urmărind scopul săvârșirii acțiunilor perverse în privința minorei Mălai Marina, născută la 14 septembrie 2005, știind cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 16 ani, în prezența ei s-a dezbrăcat de haine și i-a demonstrat organul său genital.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, în aceeași perioadă de timp și loc, urmărind scopul de a-și satisface instinctul sexual prin procedee nefirești cu minora Mălai Marina, știind cu certitudine că aceasta este minoră și nu a împlinit vârsta de 14 ani, profitând de imposibilitatea ei de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, și-a satisfăcut cu aceasta pofta sexuală în formă perversă.

3. Împotriva sentinței a declarat apeluri, inclusiv suplimentar, inculpatul care a

solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că instanța eronat a constatat vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate, aceasta nefiind probată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, apelul declarat de către inculpat a fost admis, casată sentința, rejeudată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care E.Rangu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal la 12 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată i-a fost cumulată parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătorei Cahul din 24.04.2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

Pentru a pronunța hotărârea dată instanța de apel a constatat că Rangu Evgheni, la sfârșitul lunii decembrie 2011, pe timp de seară, aflându-se în or.Cahul, str.Ion Luca Caragiale 39, ap.18, urmărind scopul de a-și satisface instinctul sexual prin procedee nefirești cu minora Mălai Marina, născută la 14 septembrie 2005, știind cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 14 ani, în prezența acesteia s-a dezbrăcat de haine, i-a demonstrat organul său genital, după care, continuându-și acțiunile criminale, profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința datorită vârstei fragede, și-a satisfăcut cu aceasta pofta sexuală în formă perversă.

Astfel, inculpatul Rangu Evgheni a săvârșit cu intenție infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal - săvârșirea poftii sexuale în formă perversă, săvârșită profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra și de a-și exprima voința, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza probelor noi prezentate în instanța de apel, a constatat că prima instanță a dat o soluție contrară probelor și circumstanțelor de fapt constatate în ședința de judecată, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, și greșit a conchis că fapta infracțională săvârșită de către inculpat poate fi încadrată, ca fiind un cumul ideal de infracțiuni, în baza art.172 alin.(3) lit.a) și art.175 Cod penal.

În acest sens instanța a indicat că sub incidența art.175 Cod penal nu cad acțiunile cu caracter sexual, care sunt săvârșite fără constrângere fizică sau psihică, fîr profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Fapta încadrată în baza art.175 Cod penal i-a fost imputată inculpatului ca fiind săvârșită în același timp și loc ca și fapta prevăzută la art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal, care a fost confirmată obiectiv prin probe incontestabile, acțiunile acestuia formând latura obiectivă a infracțiunii date. Însăși faptul că inculpatul nemijlocit (imediat), până la comiterea acțiunilor sexuale perverse față de partea vătămată s-a dezbrăcat de haine demonstrând organul genital, nu necesită a fi calificat suplimentar ca fiind o faptă penală distinctă, or, aceste acțiuni sunt o parte componentă a faptei penale – satisfacerea poftii sexuale în formă perversă, cu profitarea de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința, avându-și astfel evoluția inițială.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite în cauză, instanța a conchis că în acțiunile inculpatului lipsesc indicii calificativi a infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, dat fiind că toate acțiunile acestuia expuse în rechizitoriu sunt cuprinse de componența unei singure infracțiuni - art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Cu referire la argumentele inculpatului și ale apărătorului acestuia privind nevinovăția primului, instanța de apel le-a apreciat critic, or, vinovăția acestuia în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal este cert dovedită prin declarațiile părții vătămate minore, ale martorilor A.Mușteța, M.Musteța, S.Ciobu, Z.Nebunu și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.01.2012; rapoartele de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr.76,,a” din 08.02.2012, nr.343a-2014 din 28.05.2014, de evaluare psihologică a părții vătămate minore din 12.03.2012, judiciară nr.313 din 24.05.2017.

Instanța a respins argumentele apărării, precum că partea vătămată suferă de deficiențe psihice, or, materialele cauzei demonstrează contrariul și, reținând concluziile expuse în raporturile de expertiză psihiatrică-psihologică efectuate în privința minorei, nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate minore. Iar existența divergențelor în concluziile experților și specialistului-psiholog referitor la capacitatea părții vătămate minore de a percepe, memora și a reda evenimentele infracțiunii a fost eliminată prin expertiza psihologică judiciară nr.313 din 24.05.2017.

Reieșind din cumulul de probe expus supra, instanța a menționat că nerecunoașterea vinei de către inculpat nu echivalează cu nevinovăția lui, deoarece există probe pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc incontestabil săvârșirea faptei și vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, calificarea incorectă a acțiunilor inculpatului, adică atât în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal, cât și în baza art.175 Cod penal, a dus la aplicarea eronată a prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, la caz fiind aplicabile doar prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, având în vedere că anterior inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul din 24.04.2014.

Consecvent, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61 și 75 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat și are antecedente penale nestinse, că se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie (canabis), că a comis un abuz sexual față de un minor, în formă perversă, precum și de scopul pedepsei, a conchis că pedeapsa penală pe un termen de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis va fi o pedeapsă echitabilă în limitele fixate de art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal, în cumul cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța, în virtutea prevederilor art.143 alin.(1) pct.2), 3), 6) și alin.(2) și art.227 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, a menționat că prima instanță neîntemeiat a admis solicitarea procurorului și a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare, or, reieșind din normele precitate, cheltuielile pentru expertiza judiciară sunt acoperite de către stat.

5. Împotriva actelor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța eronat a constatat că toate acțiunile inculpatului, expuse în rechizitoriu, sunt cuprinse de componența unei singure infracțiuni - art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal; - a fost aplicată o pedeapsă contrară prevederilor legale; - instanța de apel, bazându-se pe aceleași probe și pe aceleași caracteristici ale personalității inculpatului, i-a aplicat o pedeapsă mai blândă, fără a-și întemeia poziția în acest sens; - instanța neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, totodată, în dispozitivul deciziei lipsind soluții privind

aceste cheltuieli, așa cum prevede art.385 alin.(1) pct.14 și 397 pct.5) Cod de procedură penală;

- avocatul E.Bondarencu în numele inculpatului care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care E.Rangu să fie achitat, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate; - instanța a apreciat arbitrar probele și nu a ținut cont de principiul prezumției nevinovăției; - instanța nu a avut în vedere divergențele dintre declarațiile părții vătămate, ale martorilor și ale inculpatului; - instanța nu a ținut cont că dosarul penal a fost încetat în anul 2012 și reluat în anul 2014; - la materialele cauzei penale lipsesc probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procuror și avocatul E.Bondarencu în numele inculpatului în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul E.Bondarencu în numele inculpatului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui E.Rangu în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și în susținerea acestei idei invocă, precum că instanța nu a avut în vedere divergențele dintre declarațiile părții vătămate, ale martorilor și ale inculpatului, precum și că la materialele cauzei penale lipsesc probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui E.Rangu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) Cod penal - săvârșirea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra și de a-și exprima voința, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui E.Rangu se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile:

- părții vătămate minore, care a declarat că într-o zi în anul 2011, pe când avea 6 ani, în timp ce mama ei se afla la bucătărie, iar ea cu inculpatul într-o altă odaie, culcați pe pat, ultimul s-a apropiat de ea și, prin anumite acțiuni cu caracter sexual, și-a satisfăcut

pofta sexuală în formă perversă;

- reprezentantului legal al părții vătămate, A.Musteața, care este mama părții vătămate minore, a declarat că în ianuarie anul 2011 inculpatul concubina cu sora ei și toți locuiau împreună la gazdă, într-o cameră. În ziua când s-a întâmplat respectivul caz, sora ei nu era acasă, iar ea se afla la bucătărie, intrând în camera unde se afla fiica și inculpatul, a văzut-o pe fiică ridicându-și pantalonii. Despre cele întâmplate fiica nu i-a povestit ei, dar i-a povestit bunicii, care la rândul său a anunțat-o pe ea;

- martorului M.Musteața, care a declarat că după cele întâmplate, fiica ei a adus-o pe nepoata la ea la serviciu. La întrebarea ei dacă E.Rangu nu o obișnuiește, minora a început să plângă și i-a povestit că acesta a dezbrăcat-o, i-a văzut organul lui sexual și acesta i-a introdus degetul în al ei. În acel moment ambele fiice și cu copiii lor locuiau împreună la gazdă, iar fiica M.Dobrea concubina cu E.Rangu;

- martorului S.Ciobanu, care, în calitate de psiholog, a declarat că în perioada în care i-a acordat asistență psihologică părții vătămate minore, aceasta avea o stare emoțională timidă, închisă în sine, depresivă și în stare de șoc. La început nu dorea să comunice, doar prin desen. A durat un timp îndelungat până a găsit contact psihologic și a început să comunice, după care a recitat poezie și au discutat. Copilul și-a desenat familia în culori deschise, iar pe ea și pe inculpat l-a desenat în culori sumbre, întunecate. În timpul discuțiilor, povestind despre E.Rangu, accentul în desen a fost pus pe partea de jos a bărbatului, organele genitale fiind desenate de către copil. Fiind întrebată despre caz, minora a povestit că mama ei era în bucătărie, iar ea cu nenea se aflau în altă cameră, că acesta și-a dezbrăcat chiloștii, dânsa i-a văzut organul genital, acesta i-a introdus degetele în organul ei sexual, și că a durut-o burtica. Fantezia la copii nu poate fi formată din ceva ce nu cunoaște, doar din ceva real. Datorită vârstei fragede copiii nu înțeleg totul, undeva copilul a văzut totul până a povesti, în opinia sa, minora nu putea fi influențată de mamă sau bunică;

- martorul Z.Nebunu, care a declarat că despre acest caz a aflat în momentul când a venit polițistul de sector la grădiniță și a invitat-o să discute cu psihologul. Partea vătămată minoră era o fetiță timidă, nu comunica cu nimeni, nu plângea, însărcinările le îndeplinea. Educatoarea i-a dat să învețe o poezie, pe care a recitat-o în grupă, însă la matineul de Anul Nou a refuzat să o recite;

și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.01.2012, prin care a fost cercetat apartamentul nr.18 din blocul locativ din str.Ion Luca Caragiale 39, or.Cahul;

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.76,,a” din 08.02.2012, potrivit căruia s-a constatat că inculpatul nu suferă de maladii psihice și prezintă diagnoza narcomanie (canabis), cu evidență la medicul narcolog, formarea dependenței fizice și psihice față de substanța consumată. În perioada comiterii infracțiunii, sfârșitul lunii decembrie 2011, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat și putea acționa cu discernământ;

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.343a-2014 din 22.05.2014, prin care s-a constatat că partea vătămată minoră, la examenul psihologic percepe corect întrebările; răspunde în plan la ele în timpul examinării; expunere consecutivă; instrucțiunea o percepe corect; memoria păstrată; gândire cu viteză de reacție de răspuns ușor încetinită; nivelul intelectual corespunzător vârstei; manifestă capacitate de sugestibilitate conform vârstei copilărești; era în stare să conștientizeze cele întâmplate și a memora evenimentele desfășurate; de maladii psihice cronice nu suferă, este fără dereglări psihice; nu putea fi influențată de persoane majore pentru a da astfel de depoziții; evenimentele din decembrie 2011 au declanșat o stare asteno-neurotică temporară; este posibil de efectuat acțiuni de urmărire penală cu partea vătămată;

- raportul de expertiză judiciară nr.313 din 24.05.2017, potrivit căruia partea vătămată a avut capacitatea de a înțelege semnificația acțiunilor imputate inculpatului de la sfârșitul lunii decembrie 2011, de a-și forma și exprima propria voință în legătură cu presupusele acțiuni ale cărei victimă a fost recunoscută; are o memorie relativ bună, un nivel adecvat de dezvoltare psihică; a avut capacitate de a memora și reda acțiunile săvârșite în privința ei; starea psihologică i-a permis să înțeleagă corect evenimentele petrecute cu ea și să facă distincție dintre realitate și ficțiune; răspunsurile nu au fost influențate de membrii familiei ei, deoarece personalității minorei nu-i este caracteristică sugestibilitatea; în perioada ianuarie-februarie 2012, partea vătămată a fost în capacitatea de a participa la efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială.

Cu referire la argumentele părții apărării, precum că instanța nu a avut în vedere divergențele dintre declarațiile părții vătămate, ale martorilor și ale inculpatului, instanța de recurs sesizează că acestea sunt pur declarative, instanța de apel motivându-și soluția în partea dată, mai mult că apărătorul nu indică exact care sunt aceste divergențe.

Afirmațiile apărării, precum că partea vătămată a fost învățată de către rude să declare că inculpatul ar fi săvârșit fapta imputată, nu pot fi reținute, deoarece acestea se combat prin concluziile raporturilor de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.343a-2014 și judiciară nr.313, din care rezultă că partea vătămată minoră „nu putea fi influențată de către careva persoane majore pentru a da astfel de depoziții”, „răspunsurile părții vătămate Mălai Marina nu au fost influențate de membrii familiei sale, deoarece personalității ei nu-i este caracteristică sugestibilitatea” (f.d.218-219 v.1, f.d.205-211 v.2).

Totodată, examinând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului, Colegiul penal sesizează că acesta invocă aceleași motive, care au fost invocate în apel și care se bazează pe aprecierea probelor, instanța de apel expunându-se argumentat și detaliat asupra lor.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, solicitările recurentului bazate pe astfel de argumente nu constituie teme pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da teme de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Cu referire la argumentul apărătorului, precum că instanța nu a ținut cont că dosarul penal a fost încetat în anul 2012 și ulterior reluată urmărirea penală, instanța de recurs constată că, la 16.01.2012, în privința lui E.Rangu a fost începută urmărirea penală în baza art.27,172 alin.(2) lit.b) Cod penal. Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul, N.Bojenco din 31.03.2012, procesul penal în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta săvârșită de E.Rangu nu întrunește elementele infracțiunii. Însă, în rezultatul verificării cu titlul de control ierarhic și în temeiul prevederilor art.6 pct.44) și art.287 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, constatând încălcarea art.3 din Convenție, prim-adjunctul Procurorului General, A.Pântea, prin ordonanța din 24.10.2012, reținând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele *Stubbings vs Regatul Unit*, *I.G. vs Moldova*, *A. vs Regatul Unit*, *Assenov vs Bulgaria*, *Calvelli Ciglio vs Italia ș.a.*), a anulat ordonanța din 31.03.2012, cu reluarea urmăririi penale, pe motiv că urmărirea penală a fost afectată de mai multe vicii fundamentale. Totodată, argumentele apărării la acest capitol nu pot fi reținute, dat fiind că nici inculpatul și nici apărătorul acestuia nu au contestat ordonanța procurorului ierarhic superior privind reluarea urmăririi penale, nu au invocat acest temei la finele urmăririi penale și nici în instanțele de fond.

Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Recurentul în recurs a invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu încadrarea juridică făcută de instanța de apel, care a constatat că toate acțiunile inculpatului, expuse în rechizitoriu, sunt cuprinse de componența unei singure infracțiuni - art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Colegiul penal constată că din decizia instanței de apel rezultă că instanța a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și corect a ajuns la concluzia sus-menționată.

Astfel, potrivit art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal, acțiuni violente cu caracter sexual reprezintă acele acțiuni, care au drept scop satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșită asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni se exprimă, inclusiv prin satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, care se exprimă fie prin imitarea raportului sexual, fie într-o altă acțiune care vizează organele genitale ale bărbatului sau femeii ori alte părți ale corpului, săvârșită pentru satisfacerea poftelor (necesității) sexuale. O astfel de acțiune nu se rezumă doar la „penetrarea sexuală”, adică la introducerea membrului viril în cavitățile naturale ale altei persoane, pentru satisfacerea poftelor (necesității) sexuale. Se au în vedere și alte acte sau contacte sexuale care implică organele genitale sau alte părți ale corpului.

Consecvent, în virtutea art.175 Cod penal, acțiuni perverse reprezintă acele acțiuni perverse, care au fost săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

Prin „acțiuni perverse” se are în vedere, înainte de toate, acțiunile cu caracter sexual, altele decât raportul sexual, homosexualismul și lesbianismul, care sunt săvârșite fără constrângere fizică sau psihică, ori prin șantaj, fără a profita de dependența de orice natură a victimei ori de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința. Sub incidența dispoziției normei precitate se află acele acțiuni cu caracter sexual, care au fost comise cu consimțământul victimei, sau prin amenințarea ce i-a fost adusă acesteia de a-i distruge sau a-i deteriora bunurile (de exemplu, de a-i rupe hainele), sau prin orice alt gen de constrângere - explicită sau implicită, cu excepția celei specificate în textul art.171-173 Cod penal.

Săvârșirea acțiunilor perverse asupra victimei se poate exprima în comiterea altor acțiuni cu caracter sexual (altor decât raportul sexual, actul de homosexualism sau lesbianism), dar este obligatoriu să existe consimțământul univoc al victimei și să nu se exercite o constrângere - explicită sau implicită - asupra acesteia. În caz contrar, fapta trebuie calificată conform art.171-173 Cod penal.

Prin urmare, din învinuirea adusă și probele administrate și prezentate în instanța de

judecată s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul urmărind scopul de a-și satisface instinctul sexual prin procedee nefirești cu minora M.Mălai, știind că aceasta nu a împlinit vârsta de 14 ani, profitând de imposibilitatea ei de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, s-a dezbrăcat de haine, dezgolindu-și organul genital, satisfăcându-și cu aceasta pofta sexuală în formă perversă.

Respectiv, instanța de apel corect a conchis că în speță acțiunile inculpatului nu necesită a fi calificate suplimentar ca fiind o faptă penală distinctă, acestea fiind acțiuni premergătoare și parte componentă a faptei penale săvârșită prin profitarea de imposibilitatea părții vătămate minore de a se apăra sau de a-și exprima voința, știind cu certitudine că aceasta nu a atins vârsta de 14 ani și, în rezultat, acțiunile inculpatului se încadrează pe deplin în prevederile art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Subsecvent, argumentele recurentului că instanța a aplicat o pedeapsă penală individualizată contrar prevederilor legale nu pot fi acceptate, or, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat și are antecedente penale nestinse, că se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie (canabis), că a comis un abuz sexual față de un minor, în formă perversă, precum și de scopul pedepsei și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă în limitele prevăzute de norma penală în baza căreia a fost recunoscut vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la pretențiile recurentului privind refuzul instanței de apel de a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare, Colegiul penal menționează că potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Subsecvent, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de către inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurenților sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror și avocatul E.Bondarenco în numele inculpatului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Rangu Evgheni, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Rangu Evgheni, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu